

Кой е лъжец, ако не този, който отрича, че Исус е Христос? Той е антихрист, който отрича Отца и Сина -1 Йоан 2:2

Тези размисления са предизвикани от проявилата се отново кампания за борба срещу сектите в България, която периодично избухва и затихва. С пълна убежденост още в самото начало трябва да кажем, че въпросът за сектите е един чисто църковен въпрос. Това не е юридически, нито политически въпрос, за да се занимават с него политици и юристи, а също така и хора, които нямат никакво отношение към вярата. Отговор на този въпрос трябва да търсят представителите на църквата и никой не трябва да им се бърка в работата. А най-правилен отговор ни дава Библията и сам Господ Исус Христос.

Когато са се провеждали съборите на Вселенската църква и са се приемали апостолските правила и е приет символът на вярата от Никео-цариградския събор е имало само една Вселенска и апостолска църква. Не е имало православни, католици и протестанти. Имало е групи, които наричали себе си "Аз съм Павлов", "Аз съм Аполосов", "Аз съм Кифов", "А пък аз - Христов" (1 Кор. 1:12). Но всички, които са приели учението на Господ Исус Христос били наречени "християни" (Деян. 11:26). Десет века по-късно (в началото на 11 век) тази църква се разделя. Тази част, която има за свое седалище Цариград започва да се нарича Източно православна и приема за свой върховен глава патриарх. Другата, която има за свое седалище Рим започва да се нарича Западно православна (католическа или Вселенска) църква и приема за свой глава папа. Пет века по-късно (в началото на 16 век) възникват протестантските църкви. От тези исторически факти се разбира ясно, че правилата на апостолите, не се отнасят нито за православни, нито за католици, нито за протестанти.

В първи век, преди още да са приети апостолските правила и преди да е приет Символът на вярата, апостол Йоан пише на християните: "Кой е лъжец, ако не този, който отрича, че Исус е Христос? Той е антихрист, който отрича Отца и Сина" (1 Йоан 2:22). По-късно добавя: "много измамници излязоха в света, които не изповядват идването на Исус Христос в плът. Такъв човек е измамник и антихрист...този, който пребъдва в Христовото учение, той има и Отца и Сина.

ЗА СЕКТИТЕ И ЕРЕСИТЕ

Ако някой дойде при вас и не носи това учение, не го приемайте в дома и не го поздравявайте, защото, който го поздравява, става участник в неговите зли дела" (1 Йоан 1:7, 9 б, 10-11). Апостол Йоан отправя това предупреждение към своите съвременници защото още по негово време е имало хора, които не са приемали, че Исус е Месия и Божий син, че той е Господ, дошъл в плът. Знаем, че и сега има хора, които не приемат тези истини на Божието

слово. Даже някои казват, че Христос не е живял, че не е историческа личност, а мит. Точно за такива хора апостол Йоан предупреждава християните да се пазят от тях и да не общуват с тях. Това предупреждение не се отнася нито за католици, нито за протестанти, нито за православни, които вярват и изповядват Христос като Божий Син и свой Господ.

Може ли да се нарече еретик, този, който приема символа на вярата от Никео-цариградския събор, изповядва своята вяра в Исус Христос като свой Господ и Спасител; вярва в Неговото девствено зачатие, в Неговата смърт и възкресение, в Неговото второ идване; старее се да води богоугоден живот според Христовото учение?

Ако такива хора са "еретици" тогава сегашните управници на България от президент надолу, които не крият своето безбожие са най-искрените православни и затова ръководителите на БПЦ правят молебни заедно с тях. Дали това е според апостолските правила?

Къде е здравето мислене на тези хора, които не искат да приемат един човек за партиен или държавен ръководител, ако каже, че е християнин и го обвиняват, че е сектант, а съвсем безгрижно приемат такъв, който е безбожник.

Нека размислим върху въпро-

какво е ерес и какво е секта?

Необходимо е да обърнем сериозно внимание на значението на думите "секта" и "ерес". Тогава ние ще разберем, че обвиненията, които се отправят към християните, които не са православни че са "сектанти" и "еретици" са неоснователни и са плод на невежество. Думата "секта" е от латински език и се употребява буквално, без никакви фонетични промени. В латинско-българския речник са дадени няколко значения: 1) правило, принцип, направление, насоки, начин на постъпване; 2) политически принципи, партия; 3) философско учение, школа, секта.

В речника на чужди думи в българския език (проф. Стефан Младенов, София 1932) за "секта" се дава обяснението: скупност от верски отцепници, люде, отделили се от господстващата вяра или наука (философска, политическа секта), в гръцки-ерес; в руски-разкол. От секта произлизат думите "сектант" - верски отцепник, човек от някаква секта; преносно означава тесногърд по убеждение. Има и по широко значение като "сектор" - отделена част от дадено място: сектор А, сектор Б и т.н.

В гръцки език вместо думата "секта" се употребява думата "ерес". В старогръцко-българския речник за думата "ерес" се дава следното значение 1) за(въз)емане, завладяване, 2) избор, склонност, убеждение 3) партия, секта (религиозна или философска. Производна от ерес е думата "еретик"-избирач, а новозаветно значение-еретически, придържащ се към секта.

В новия завет, който е писан на гръцки думата "ерес" се упот-

ребява на седем места-Деян. 24:5, 14. Тук апостол Павел е представен за водач на назарейската ерес, а на благовестието се гледа като на ерес. Такова е отношението на фарисеите и садукееите към новопоявилото се учение на християните. Но ние виждаме различие между учението на фарисеите и садукееите в юдеизма. Макар че между фарисеите и са-

дукееите има основни различия във вярата, те са съдили на апостол Павел в един синедрион. Основно различие, което има между православието, католицизма и протестантството, различия има и вътре в православната църква, има ги и в католическата църква, има ги и между евангелските църкви. В нито една от тези църкви няма пълно единомислие. Във всяка от тях има група от хора, които мислят по-различно от останалите, но тези различия не са извън Символа на вярата. Тези различия не засягат основните истини на вярата, изложени в Библията, която се приема от всички споменати вероизповедания като Боговъдхновенно Божие слово. Протестантските църкви може да не приемат някои обичаи, традиции, вярвания на православните и католическите църкви, но те не ги приемат понеже не са в Библията. Затова обвинението, че някоя църква е секта, понеже не приема неща, които не са в Библията, е неоснователно. По-скоро може да се каже, че вероизповедание, което приема неща, които не са в Библията и иска да ги "похристияничи" са се отклонили от Библейското учение и могат да се превърнат в ерес.

Употребената дума "ерес" във 2 Петр. 2:1 има по-друго значение. Тук апостол Петър предупреждава вярващите да се пазят от лъжливи учители, които тайно въвеждат гибелни ереси-учения, които са в противоречие с основните библейски истини и Символът на вярата. Ние няма да се впускаме в разглеждането на тези учения, но можем да споменем например мормоните. Те не приемат, че Христос е Господ и говорят за нов завет на Христос. Йеховистите също не приемат Христос за Господ, не приемат съзнателния живот на душата след смъртта и вечните мъки на грешниците. Такива учения са еретически и който ги проповядва, разпространява ерес, а той самият е еретик.

Трябва да отбележим, че в гръцкия текст думата "ерес" е употребена и в Деян. 5:17, 15:5, 26:5, 28:22. В Синаодалния превод само в първите две места "ерес" е преведена като "секта", а в останалите две-като "вяра" и "учение".

От приведените случаи ние виждаме, че не става дума за учение, което противоречи на Божието слово, а проповядване на истините, които Христос разкрива. Книжниците и фарисеите, като представители на старозаветната църква са били в различни секти, но в един синедрион. Те гледат на Христовите ученици като на новопоявила се

"секта", друго учение на хора, които мислят различно от тях. Така ако разглеждаме духовния живот в първия век, можем да кажем, че е имало секта на фарисеите, секта на садукееите и секта на християните. В този смисъл ако погледнем на съвременното състояние на Христовата църква ние можем да кажем, че днес в нея има "секта на православните", "секта на католиците" и "секта на протестантите". Отделно във всяко едно от тези подразделения има различни групи.

Едни се молят на изток, други на запад, а за трети няма значение в каква посока ще застанат, но всички те застава на молитва пред един и същ Бог.

Едни вярват, че църквата ще бъде "грабната" преди Голямата скръб, други, че това ще стане след голямата скръб, трети приемат, че това ще бъде по време на Голямата скръб, а четвърти смятат, че изобщо няма да има грабване на църквата. Но всички те вярват и очакват Христос да дойде и ще бъдат вечно с Него.

Едни приемат водно кръщение само като възрастни, само чрез пълно потапяне във водата; други приемат кръщаването и на деца, и на възрастни чрез поливане. Всички те се кръщават в името на Отца и Сина и Светия Дух.

Едни употребяват квасен хляб и вино или гроздов сок, което символизира кръвта на Господ Исус Христос, други употребяват безквасен хляб и вино, което приемат, че е самата кръв на Христос.

Такива и други различия има много. Разбира се, те не са от полза за църквата. Но те не са "ерес", а "секта"-групи с различно мислене по дадена истина.

На стр. 3

От стр. 1

Исус Христос е жив - вчера, днес и завинаги! И нашата вяра в Него също е жива! Християните от двадесет и първи век трябва да бъдат активни... дори много по-действени от християните от първи век...понеже белезите на времето показват, че пришествието на Господ Исус Христос е по-близо от всякога.

Така че, когато споделяте Бо-

СВИДЕТЕЛИ НА ВЪЗКРЕСЕНИЕТО

жието Слово, независимо дали с един човек или с хиляди, говорете с пълна увереност, сила и любов. След като Исус живя, умря, възкръсна и се възнесе на небото, 50 дни по-късно, на Петдесетница, Бог изля в сърцата на верните вярващи Своя Свети Дух, чрез когото и до днес действа в Църквата Си и работи на земята, като потвърждава Словото Си.

По времето на Исус човек трябваше да отиде при Исус, за да получи сила от Бог, но днес Светият Дух е личността на Троицата, която действа на земята. Той е навсякъде-а там, където е Божият Дух, там има сила, любов и свобода. Именно вярата в Христовото възкресение е тази, която привежда Божията сила в действие. Чрез вяра можем да се

включим в кръговрата на Божията сила, която е навсякъде, и можем да й позволим да работи в нас!

Ние като Христова Църква имаме доказателството за истината, живееща във нас. Наричаме се *Евангелска*, защото приемаме пълното Евангелие, т.е. *Благата Вест* за спасение на човечеството от греха чрез из-

купителното дело на Исус Христос...Наричаме се още и *Петдесетница*, именно поради това, че като повярвахме благовестието, приехме Божия Свети Дух в сърцата си, както Христовите ученици на Петдесетница, и имаме белега за изпълването със силата на Светия Дух-говоренето на езици. Това е, което ни прави свидетели на Възкресението!

Пастор Божидар ЯЛЪМОВ